PRE MRT

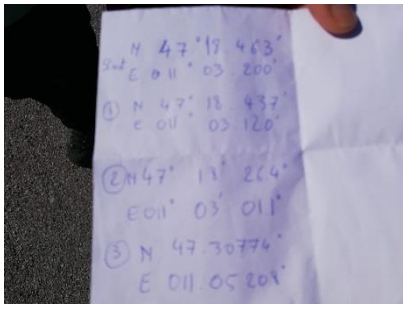

Fra d. 4.-6. april 2019 blev der afholdt PRE MRT på og omkring Landesfeuerschule Telfs i Østrig. PRE MRT er en forprøve på den Internationale Redningshunde Organisations mission readyness test. En test som varer 2 en halv dag. Jeg var tilmeldt med min labrador Sostack's Ori. For at kunne deltage skal man have en bestået B-prøve i rundering.

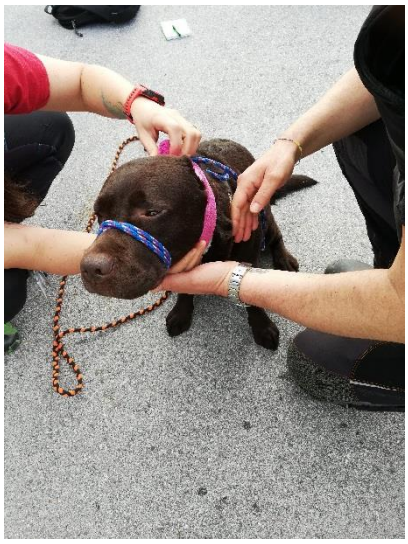
Vi startede fredag morgen med ti cm sne, så det var godt at vi skulle være indenfor og hører om MRT guidlines. Der blev snakket lidt om de hyppigste fejl, som er blevet begået de seneste år. Efter gennemgangen af reglerne, var der en teoretisk gennemgang i brug af gps. Der blev gennemgået de forskellige funktioner, mest dem vi som hundefører har gavn af at vide. Alle de forskellige ikoner, blev kort præsenteret. Selvom gps'erne er forskellige ligner de hinanden meget. Forskellen er de ekstra ting de kan og hvor stor skærmen er osv.

Derefter var det tid til at se prøvehund i sektor søg. Søget bar lidt præg af at hundeføreren kendte området, hvilket naturligvis gjorde det lettere for os at følge med, da vi kunne gå på stierne i skoven. Hunden fandt de figuranter den skulle, og der blev snakket lidt om taktikken.

Derefter skulle vi lave praktisk træning i brug af gps. Vi lavede de obligatoriske øvelser med at taste waypoints ind på gps'en i forskellige formater, som vi så bagefter skulle finde. Vi kom derfor ud på længere gåtur uden hunde. Vi lærte også hvordan man deler spor trådløst fra en gps til en anden. Rigtigt nyttigt at kunne. Det er bare ikke alle gps'er man kan gøre det med.

Den sidste del af teori og praktik, foruden søgene, var førstehjælp til hunde. Jeg var med af to omgange, da jeg ikke var nået tilbage fra skoven rettidig. Den teoretiske del bestod af de mest almindelige sygdomme og skade som det er nyttigt at vide noget om som redningshunde fører. Der blev også snakke om, hvad man bør have med sig på indsats. Dette afhænger selvfølgelig af hvor i verden man er. I Danmark har vi ikke langt til den nærmeste dyrlæge, men er du oppe i bjergene i fx Østrig, kan der være noget længere. Den praktiske del bestod af, at fiksere hunden, og lægge forskellige forbindinger. En ny forbinding for mig, var øreforbindingen. Den er nu ikke sværere end de andre og det handler mest om, at bruge sin sundefornuft og bevare overblikket. Ligesom med almindelig førstehjælp til mennesker.

Ud over de ovennævnte punkter, skulle vi lave tre søg hver. To sektorsøg og et vejsøg/natsøg. Arealerne og tiden var ca. halv størrelse af MRT'en. Jeg startede med natsøg kl. ca. 2 om natten. Ori synes det var lidt spukie at sidde at vente midt ude i skoven i buldermørke. Lyset gik ud ca. 10 minutter før vi skulle starte. Så hver gang der kom en bil nede på vejen, fik den lige en bemærkning med på vejen. Når man først var kommet op til området, var søget ikke så kuperet. Vi fulgte nogle fine stier, som var lette at finde. Ori fandt hurtigt den første figurant. Da vi kom over på den anden langside, var der et område hvor Ori søgte længe. Det viste sig bagefter at der havde ligget en figurant tidligere på natten. På et stykke af vejen gik vi langs et plankehegn. Jeg nåede lige at tænke, at jeg måske skulle sende Ori ind af et hul i hegnet, da jeg kunne se hun havde fært. Bag hegnet lå nummer 2 figurant. Der var ikke flere figuranter. Så udmærket arbejde til at begynde med.

Lørdag havde vi så det første sektorsøg. Her var området temmelig åbent og delt af en vej. Vi gik faktisk gennem området for at komme hen til startstedet. Jeg afsøgte først det lille område, og her fandt Ori den 1. fugurant, næsten helt ude i spidsen. 2. figurant lå på den anden side af vejen ca. ¼ inde i området og 2/3 oppe af langsiden. Vi nåede ikke at søge hele området igennem, men der var ikke flere figuranter en de 2 vi havde fundet. Ori løb ikke det bedste hun havde lært. Måske fordi det i mellemtiden var blevet høj solskin og 18 grader.

Sidste søg var om søndagen. Der misforstod dommeren og jeg hinanden, så jeg afsøgte et no go område, hvilket naturligvis ikke er så godt. I starten fik vi vist billeder af 2 savnede personer. Den ene fandt jeg gående rundt i området, men han viste ikke hvor hans ven var. Vi fortsatte med at søge, og til sidst fandt Ori ham på vej nedad bakken. Hun var efterhånden så træt, at hun godt nok tog sin bringsel, men så gik hun opad bakken mod mig. Jeg gik hende selvfølgelig i møde, så hun ikke skulle gå så langt. Der var ikke flere en de 2 i området, så Ori og jeg havde fundet alle figuranterne. En del af testen er også at huske at spørge ind til figuranterne. Hvad de hedder, om de er kommet til skade og om de var alene mv.

Man kan ikke bestå eller dumpe PRE MRT'en. De giver dog en anbefaling, hvis de ikke synes man skal deltage i MRT'en. FX var der en hund som udviste noget problematisk adfærd over for figuranterne, og han blev rådet til at trække sin tilmelding tilbage.

Det var tre lange dage, og tror Ori blev så træt fordi de fløj med helikopter hen over P-pladsen hvor vi holdt med hundene hele fredagen, så de har ikke fået meget hvil der. Der er selvfølgelig også forskel på om du laver natsøg kl. 9 om aftenen eller kl. 2 om natten. Men god træning og spændende at se hvordan vi arbejder som team, når vi bliver lidt pressede. Synes jeg var god til at hjælpe og støtte Ori, hun skulle måske have lidt for meget skub bagi efter min mening. Men vi løser alle opgaverne. Og som en af dem sagde til mig. ”Vil du hellere have den border Collie som løb 5 gange rundt om figuranten uden at finde ham?” Tror jeg fortrækker Ori. Hun finder altid det hun skal, når jeg ellers giver hende chancen.

Ida Bårris / Sostack’s Ori

